

ΜΠΑΚΑΚΑΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Έν Αθήναις	Φρ.	6
Έν ταῖς Ἐπαρχίαις	»	7
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ	»	12
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα	»	10

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΚΑΙ ΕΝΙΟΤΕ ΔΙΣ.

Οἱ κρατῆσαντες τὸν 20ν ἡμέραν θεωροῦνται συνδουλοῦνται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

—ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5—

—ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 5—

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ.

Μετὰ τὰς γενομένας ὑπὸ τῶν τμημάτων ἐξελέγχεις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς ἐναλλάξ καὶ κατὰ τὴν πατροπαράδοτον συνήθειαν, πᾶσαν παρεκτροπὴν ἐπισυμβάσαν κατὰ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, δὲν ἐδίστασεν ἡ ἀντιπολίτευσις ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν, καὶ καθ' ἃς ἐναλλάξ εἶδομεν ἀνερχομένους ἐπὶ τοῦ βήματος πάντοσ εἰδούς ἐνισταμένους, μὴδὲ τοῦ Μακράκη ἐξαιρουμένου, καὶ ἠκούσαμεν λόγους Χοιδαϊκῆς θερμότητος καὶ Κασιματῆου λεπτινοῖα, Οἰκονομικῆς ἀσυναρτησίας καὶ Σταμούλιου ὑπερευαισθησίας, πάντες βεβαίως ἀναμένον να ἴδωσιν τὴν ἀπόφασιν ὀλοκλήρου τοῦ ἰσομοθετικοῦ σώματος ἐπὶ τῆς γνησιότητος ἢ μὴ ἀντιπροσώπων τινῶν.

Ἐπιθυμοῦμεν πολὺ να ἐξηκολούθη ἀκόμη τὸ στάδιον τῶν κατὰ τμημάτα ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογῶν, καὶ να ἐβλέπομεν καὶ κατὰ τὴν γενικὴν ἐξελέγξιν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν τμηματικὴν, οὕτως εἶπειν, εἶχομεν τὴν εὐτυχίαν να ἴδωμεν.

Ἐκεῖ εἶδομεν ἐκτυλισσόμενα ὡσ ταινίας τηλεγραφικῶ χάρτου πάντα τὰ πολιτεύματα καὶ τὰ θεσκεύματα, κάσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ δόγματα, πᾶσας τὰς φαντασιοπληξίας καὶ τὰ ὄνειροπολήματα ὑφ' ὧν ἀπὸ τῆς δημιουργίας οἱ ἄνθρωποι μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων κατελήφθησαν.

Ἐκεῖ εἶδομεν ἠνεωγμένον λεξικὸν ὕβρεολογίου ἀκαδημαϊκῆς δεινότητος, ἐκ τοῦ ὁποῖου οἱ ἀντιπρόσωποι ἐσταχυολογοῦν τὰς εὐχητότερας τῶν λέξεων, καὶ τὰς ἐπιλοδοῦρουν πρὸς ἀλλήλους, μετὰ φιλοφροσύνης ἐρασιμιοτάτης, ἀμμιλῶμενοι τίς περισσότερον να φανῆ γενικιώτερος τοῦ ἄλλου εἰς τὴν προσφορὰν του.

Ἐκεῖ εἶδομεν τὸ εὐγενὲς στάδιον τῶν διαπληκτισμῶν ἠνεωγμένον καὶ ἐν αὐτῷ κατερχομένους τὸν ἓνα μετὰ τὸν ἄλλον, καὶ προσκαλοῦντα τοὺς λοιποὺς ν' ἀγωνισθῶσι μετ' αὐτοῦ τὸν ὠραῖον τῶν γρονηθοκοπημάτων ἀγῶνα, εἰς ὅσιν τῶν λοιπῶν, μελλόντων να ἐπιπροσθήσῃσι τὸν ἀθλητὴν, καὶ να τὸν ἀνακηρύξῃσι μέλος τῆς Μακτετξικῆς

κοινότητος. — Καὶ ταῦτα πάντα προκακίμενον πρὸς ἐξελέγξας τῶν ἐκλογῶν.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν! Οἱ Ἕλληνας αἰείποτε ἐξέβρον μέλας ἵνα τὸν βίον αὐτῶν ἀπάντα ἐν γέλωτι καὶ φαίδροπῃ διέλθωσι. Πλὴν τὸν ἀποκρῶ τὸν, ἔχουσι τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀπομισσομένης τὰς ἀποκρῶ, καὶ πλὴν τοῦ θεάτρου τῶν, ἔχουσι τὸ κοινοβούλιον τῶν ἀκριβῶς τοῦ θεάτρου ἀπεικονισμῶ. Γελῶσι δὲ αἰείποτε καὶ παίζοντες καὶ σπουδαζόντες.

Ἐχουσι οἱ Ἕλληνας προσέτι τὴν τάσιν πρὸς τὴν πικιλίαν, καθιστῶντες οὕτω φαίδροτερον τὸν τε κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν αὐτῶν βίον. Κοινωνικῆ στασιμότητος καὶ μονιότητος ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, εἶναι τι ἀκατανόστον διὰ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, τι ἀσφῆστον εἰς τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις ὑπεροσθητοῦσα ἐκ τῆς μονιότητος τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, ἐν παντὶ τρόπῳ ἐπιζητεῖ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς, ὑπὸ πνεύματος πικιλίας καὶ ὀδίνης πλέον κινουμένης.

Ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ τοῖ μὴ ἔχουσα ἀσφῆστα ἀποκρῶσκα κατὰ τῆς κυβερνήσεως, καὶ τοῖ στερουμένη τοῦ ἀντικαταστάτου αὐτῆς, ἐν τούτοις ποθεῖ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς, μὴ ὄνουσα, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πόθου τῆς, να λεπτολογῆ μετὰ παιδικῆς πολυπραγμοσύνης πᾶσαν κυβερνητικὴν πράξιν, οἷας δῆποτε συσσεως καὶ ἀνῆ αὐτῆ, καὶ να τὴν χαρακτηρίξῃ ὡσ πολιτικὸν πραξικοπημα.

Ἀναμνησκαται λοιπὸν μέχρις ἀηδίας τὸ ἐξωπερικὸν ζήτημα, ἀναμνησκα αἰείποτε τὰ περσώματα εἰς τρόπον ὅσπερ ἡ γλώσσά τῆς μετεμορφῆθη εἰς μεντζεσόλαν, ὅπου ἀνήκει τὴν ἐξοδὸν τοῦ στρατοῦ εἰς τὰ συνορα, τὰς ἑλληνοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις, καὶ τὸσα ἄλλα φησικώματα, εἰς τὰ ὁποῖα πλέον ἀπηύδασε τὸ ἀτυχεῖς αὐτίον μας καὶ τὰ ἀηδίασε καθὼς τὸ θούριον ὦ λυγερὸν καὶ κροπεροῖν, τὸ ὁποῖον κατήντησε να ἀκούσωμεν παίζομενον καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἐν τούτοις ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπιθυμεῖ τὴν πτωσίαν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἀν ἐρωτηθῆ διατί ποθεῖ ταῦτα; ἢ ἀπαντήσῃ, — διότι ἀγαπᾷ τὴν πικιλίαν, καὶ ἀν ἐρωτηθῆ ποῖον

θα αντικαταστήσει εις την νυν κυβέρνησιν, θα απαντήσει. Οίον δήποτε! και αν τελευταίον ερωτηθῆ τι μέλλει να πράξη ή μέλλουσα διάδοχος! θα απαντήσει—ας πράξη δ, τι θέλει εγώ εθαυρόνθην τον Κουμουνοδουρον, διότι βαρύνομαι την μονοτονίαν.

Η ΞΕΝΗΤΕΙΑ.

Ξερετε τι είναι Ξενητεία: είναι απελπισία Είναι φρικώδης μοναξιά σ' άριθμητο άσπερι Είναι πολυ μικρού παιδιού μέσα τ'ο σχολείο νηστεία Και είναι εις τον ουρανό μοναχικό άσπερι Είναι για κάθε Έλληνα κοντά σ' όλα τα άλλα Μια μύγα όπου έπεσε σε προσάτιστο γάλα.

Άληθεια! όποιος Έλληνας ξεπέση εις τα ξένα Ένώ δέ θαύρη γνώριμο, θα τον γνωρίσουν όλοι Γιατί δε βρούκεις Έλληνα σ' όλον τον κόσμο ένα Ένώ αυτόν τον ζεύρουνε κ' οι δώω της γῆς μας πόλοι Κ' είναι ό Έλληνας γνωστός σ' όλη την Οικουμένη Χωρίς αυτόν όλη ή γῆ θα ή-ανε χαμένη.

Η Ξενητεία! αλλοίμονο! λέξις χολή γεμάτη Γροθιά σφιχτή στο ψυγικό κλοτσιά στα ψαρονέφρια Μπρι-ζόλα αιματοστάλακτη, άλλα χωρίς αλάτι Μπιρτέκιον χωρίς ποурέ, ή Ξενητεία αδέρφια! Και σ' όλ' αυτά να Έλληνας του Παμινώντα γόνου Και του Μιστοκλή εγγονός, στη Ξενητεία και μόνοσ!

Σας έρωτώ ποιός από σας έπήγε εις τα ξένα Και δε θυμήθηκε φοραίς χιλιάδας τη βουλή μας; Ποιός άκουσε ήρωικά να βγαλουν ένα ένα Λόγια όπου ανάφτουνε φωτιά στην κεφαλή μας Πίφτις γλυκειά, Πιτρις χρυσή, θεά Έλευθερίαι;.. Μ' αυτά μ' αυτά ό Έλληνας επλάσθηκε τα τρία.

Ποιός από σας στην Ξενητεία έτυχε να ξεπέση Και δε θυμήθηκε πολλαίς φοραίς τας έκλογάς μας Όταν δε, ειδή ανετητη γροθιά παντού να πέση Καθώς όπότεν βγάζουμε έμεις τους βουλευτάς μας Ω! στην Έλλάδα έλεογή χωρίς να πέση ζύλο Θα πῆ πως ό αντιπρόσωπος δεν έχει ένα φίλο

Ποιός από σας ευρέθηκε στην Ξενητεία τα μέση Και πῶς αντιπολίτευσι θερι μ' έφτά κεφάλια Π'όταν στο ένα ό θάνατος σκληρό άπλώση χέρι Εύθως να βγίνουν άμετρα, σα στο νερό φουσακάλια Ω! ή Έλλάς δεν έμεινε ποτέ χωρίς προσάτη Κι αν τῶνα άτι ξεφυχῆ γενιέται τ' άλλο άτι.

Ποιός από σας ειςέσπε, για πέτε μου, στα ξένα Και δε θυμήθηκε πικρά την άμορρη Άθήνα Τα τόσα ούρητήρια έδώ κ' εκεί σπαρμένα Και τα γυμνά αγάλματα του Γερμανού εκείνα Π' όποιος τα δῆ από μακρού φωνάζει νατα νατα Κ' άνήρεια Έλληνόπουλα στού Σλήμαν τα... νατα.

ΚΟΥΑΕ ΚΟΥΑΕ.

Την παρελθούσαν Παρασκευην Είς ήμεριδοπόλησ. — Ό Μπάκακας, και ό θάνατος του... Βουλευτού της Μέσης... Ο Ιατρος Μπαλάνος. — Α! και να μου πεφτε στα χέρια μου!..

Προκειμένου να δοθῆ Η Χάιδω. Μεταξύ δύο.

— Θα πῆς απόψε στο θέατρον; — Δεν βαριέσαι; Έγώ δεν πάω όταν τραγουδῆ ό ένας τενορός, και θα πάω απόψε που θα τραγουδήσουν και οι δύο;

Ό Μπάκακας εκκένωσε τὸ γράφειον αὐτοῦ μετενεγκών αὐτὸ εις τὴν ὑπ' ἀριθ. 31 οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους τὴν εκκένωσιν αὐτοῦ κατέλαβεν ὁ συναδελφός Ραμπαγᾶς.

Κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Μέσης μετεχειρίσθησαν πάντα τὰ μέσα πρὸς ἐξόντωσίν του ἀκόμη και κἀμορᾶν.

Ό Παρθενών τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν ἐμφανίζεται πάλιν με ποικίλην και τερπνοτάτην ὕλην, συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καλλίστου αὐτοῦ ἐν Έλλάδι περιοδικοῦ συγγράμματος εις τοὺς φιλομουσικοὺς.

Έν τοῖς ὑπνωτηρίοις τοῦ Παρνασσοῦ ευρέθη προχθές κοιμώμενος ὁ πολίτης Μπουρδούσης. — Τὴν πρῶταν διὰ κάλων τινων λακτισμάτων ἀφυπνίσθη ὑπὸ τοῦ φύλακος τῶν ὑπνωτηρίων, λέγοντος αὐτῷ — σῆκω βρέ γοιάρη, τί θέλεις ἐδῶ;

— Τί κτυπᾶς ρέ, φωνεῖ ὁ ἀτυχῆς, τρίβων τοὺς ὀφθαλμοὺς του, Δὲν εἶμαι και ἐγὼ ἄπορος παῖς;

ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ.

Αναδιψήσαντες και ἡμεῖς συλλογᾶς νεωτέρων τινῶν Έλλήνων ποιητῶν, ἀνεύρομεν ἐν αὐταῖς ἀδάμαντας ἐκ τῶν ὁποίων σχηματίσαντες περιδέριον πολύτιμον, φιλοδωροῦμεν αὐτοῖς, τῷ νεωτέρῳ κριτικῷ τῆς ἐν Έλλάδι ποιήσεως κ. Β. Ροῦδη.

Και δῆ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Βαλαωρίτου, ἀνοίγομεν μίαν συλλογὴν αὐτοῦ και ἐν ποιηματίῳ τινι, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Νεκρικὴ ὁδῆ ἀνευρίσκομεν τὸν κάτωθι ἀδάμαντα

... τ' αστέρια με ἀγάπη τὸ θεροῦσαν τοῦ ἀπλώνανε τὰ χέρια.

Έν τῷ ἀνωτέρῳ στίχῳ μανθάνει ὁ ἀναγνώστης εὐχαρίστως ὅτι τὰ αστέρια ἔχουν ἀνθρωπίνην μορφήν τοῦτο δὲ

συντελεῖ πολὺ εις τὴν ευκόλιαν τῶν λοιπῶν ποιητῶν οἷτινες ἀβρίον δύνανται ν' ἀποδώσωσι εις τ' αστέρια ἄλλην τινα ἀνθρωπίνην ιδιότητα δύνανται τούτέστιν νὰ μᾶς εἰπῶσι

και τὸ αστέρι τ' ουρανοῦ ἔστριβε τὸ μουττάκι!..

Κατόπιν ἀνοίγοντες ἑτέραν συλλογὴν τοῦ μακαρίτου Βασιλειάδου ἀνευρίσκομεν ἐν ποιήματι αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον Ἄγνωστος ἔρωσ τὸν κάτωθι στίχον.

... ὄρθιος, ἀν φνίωμαι, τὸ γόνυ ὡ βλέπεις ἢ καρδιά μου ἐμπρός σου ὅτι κλίει

Η καρδιά λοιπὸν βλέπομεν ἐνταῦθα εὐρίσκεται γο ν ο κ λ ι ν ῆ ς, ὥστε διόλου παράξενον νὰ τὴν ἴδωμεν ἀβρίον και πρηνὴ ὄν ὡς εὐζωνα και νὰ ἀκούσωμεν ἕτερον ποιητὴν ἀναφωνοῦντα.

Και ἡ καρδιά ἤρχισεν ταχὺ διζυγον πῦρ!

Ἐτέραν συλλογὴν ζῶντος ποιητοῦ ἀνοίγοντες, τοῦ κ. Τ. Ἀυπελά ἀνακαλύπτωμεν ἐν τῷ ποιήματι αὐτοῦ ὃ Ἐρωσ φ ο ι σ μ κ ο ὕ τὸν κάτωθι μαργαρίτην ἐν προσυέτωματι εις τὴν συλλογὴν μας.

... ὁ φθισικός χωλός και ἄχει τὴν ζῶν βουκέφαλον ἵππευει

Πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι μίξ, ἀλλὰ γνωρίζομεν ὡσαύτως πάντες, ὅτι τὸν βουκέφαλον μόνος ὁ Ἀλέξανδρος ἵππευε φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ποιητὴς διακρίνει τὴν ζῶντα εις πολλῶν ειδῶν ἵππους, τούτέστιν Ἀραβικοὺς, Ἀλγερινούς, ἵππους τῆς Καρύστου, Βουκεφαλούς και καθεξῆς.

Έν ἄλλῃ συλλογῇ τοῦ ποιητοῦ Χ. Ἀνίνου ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ ποιήματι αὐτοῦ ἢ Β ὕ ν ο ο υ μ ἔ ν η τὸν κάτωθι στίχον, ὅστις εἶναι λίαν παρήγορος διὰ τὰς ἐλευθερίας γυναῖκας.

Ἦτις ἑταῖρα ζήσασα ἀπέθανε παρθένος

Ἄλλην συλλογὴν ποιητικῆς ἀνοδοῦσιν ἀναδιψῶντες τοῦ ποιητοῦ Ζαλοκώστα (υιοῦ) ἀνευρίσκομεν τὸν κάτωθι στίχον.

Πρὸ τῆς σιγῆς αὐτῆς ἐδῶ δ κ ἀ λ α μ ὀ ς μ ο υ π ᾶ λ λ ε ι

Ό στίχος αὐτός φαίνεται πάσγων ἀπὸ νευρικὴν ὑπερευαισθησίαν και σαφῶς δεικνύει ὅτι ἐκ τῆς καρδίας ὁ ἤλεκτρικός σπινθηρ μετεδόθη εις τὸν κάλαμον, και ὁ ἀτυχῆς κάλαμος ἤρχισε νὰ πᾶλλῃ.

Ἐτέραν συλλογὴν τοῦ ποιητοῦ Ἡλιοπούλου ἀναγινώσκοντες ἀνακαλύπτωμεν ἐν διστιχῶν πτεροτῆς φαντασίαις, τὸ ποιηματίον ἐπιγράφεται

Έά ν.

Εἰς τὴν φλογώδη ἐποχὴν ἀν ἔζων τῆς Έλλάδος, καθ' ἣν τὴν λάμψιν ἀστραπῆς ἐκράτει πᾶσα χεῖρ! — Ἰψιστοὶ Θεοί!!..

Έν ἄλλῃ συλλογῇ τοῦ ποιητοῦ Καζᾶρε και ἐν τῷ ποιήματι αὐτοῦ τὸν θυμωσάται Βαροσάκι καὶ Βουκεφαλοσκούρι.

Ἦ γόνιμος πάλαι ποτὲ τὸ στομάτις μου κ' ἔρωσ.

Φαίνεται ὅτι ὁ στίχος αὐτός ἐγράφη μετα ταξείδιον, καθ' ὃ ὁ ποιητὴς ἐπακόφαγε, κατὰ κληθεῖς δ' αἰφνιδίως, ἀπὸ τῆς κυρίας Ἐκαμὲ ἀ θ α ρ ί α ν. Έν μόνῃ τῇ περιπτώσει ταῦτη τὸ στομά μεταβάλλεται εις κορῆν ἀφθονῆν, και ἐν ἑτέρω τινι τὴν ὁποίαν ὄμως ἀποσιωπῶμεν πρὸς τὴν τὸν ποιητοῦ...

Ἐτέρα συλλογὴ τοῦ ποιητοῦ Σπ. Λάμπρου περιλαμβάνει ἐν τῷ ποιήματι αὐτοῦ ὃ Ἄ π η γ α ῖ ν ο ὕ τὸν κάτωθι στίχον

Όπου λούεται τὸ εὐρεῖς Βερβερούς ἀρωμάτων. Ταοῦνε si-tu, peux et devine si-tu l'ose...

Κατόπιν ἀνοίγοντες συλλογὴν ποιημάτων τοῦ Γ. Παπαδιαμαντοπούλου ἀνακαλύπτωμεν ἐν τῷ αὐτοῦ ποιήματι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Ν. Σ. τὸ κάτωθι κερανοβόλον πεπρωσισχον.

Ἐλθε και θές τὴν χεῖρα σου ἐδῶ εις τὴν καρδίαν, ἐδῶ όπου τοῦ στήθους μου γαλῶσαι τοὺς παῖδες ὁ πόθος και ἡ πῆξις! Ἄκουσθες τραγουδιαν τοὺς κερανοὺς τῶν σκάβων παθῶν κλυδωνισμοὺς.

Οἱ παλμοὶ λοιπὸν ἐδῶ ὡσεὶ κινεῖται δεινὸν μαρτύριον εὐερίσκομενοι μεταξὺ πόθους και ἄμρονος. Ὁ πόθος και ἡ πῆξις παρίστανται ὡς σιδηρουργαί, οἱ δὲ κεραυνοὶ τῶν σκάβων και ἡ πῆξις και ἡ κλυδωνισμοὶ τῶν παθῶν εἶναι προϊόντα τοῦ αὐτοῦ ἐπίσης σιδηρουργείου.

Τελευτώντες ἐπὶ τοῦ παρόντος, καταχωρίζομεν ἐν τῷ ποιήματι ἢ ἐπ' αὐνοῦ τοῦ ποιητοῦ Ματθαίου, τὸν κάτωθι στίχον τὸν ὁποῖον μεταποιοῦντες εις στέφανον, θέτομεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ βουλευτοῦ Μέσης.

Θεὸ τί λέγωσ, που πλανᾷ τὸν νο ὕ ν ο ο υ ν ἄ ἀπάτης.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.

On-dit en-dit... on-dit on-dit on-dit... Ἐπειὸν λοιπὸν ὅτι ὁ ἀτυχῆς Μορῶ μετα παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν nous fait les derniers adieux ἀν προσφάση διότι ἐνδεχόμενον νὰ τὸν ἔχωμεν και εις Ἀθήνας καθὼς τὸν Λαβερν ὅστις ἀπέκτισε τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγενεῖαν ἐγγράφει εις τὰ βιβλία τοῦ Γκαρμπολά.

Λέγουσ ἀκόμη, ὅτι αἱ ἀτυχεῖς παρθέναι τὰς ὁποῖας ἐ-

κόμισεν ένταύθα ὁ Μορώ, πάσχουν ἀπὸ δεινὴν ἀτροφίαν καὶ ἀπὸ καλονερικὴν ἐγκράτειαν· τὸ πρῶτον εἶναι συνέπεια τῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ σίτου, καὶ τὸ δευτερον τῆς ἐκπτώσεως τῶν μεταλλείων.

Λέγουν ἀκόμη, ὅτι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν «Αραγόνων τοῦ Βιλλάρ», τῶν «Καραμπινοφόρων τῆς Βασιλίσσης» καὶ τῆς «Ἀθῆνας», ὁ ἀτυχῆς Μορώ σημαίνει τοὺς κώδωνας τῆς κεραιῆς, ποιῶν οὕτως εἰπεῖν, ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς κατοικοὺς τῶν Ἀθηνῶν ἐκ τῶν ὁποίων σπεύδουσι τινὲς εἰς βοήθειαν τοῦ ἐκπνέοντος ἱμπρεσαρίου, ἀλλὰ σχετικῶς ὀλίγοι ὥστε νὰ τὸν σώσουν ἀπὸ τὸν κατήφορον εἰς τὴν ἑκατρακοίλιαν.

Λέγουν ἀκόμη ὅτι ἡ ἀτυχῆς Μινέλη ἐγένετο θύμα τῆς Δημοτικότητος τοῦ Μορώ ὅστις dans l'idée de l'égalité δὲν ἐδίστασε νὰ τὴν καταστήσῃ συνακοιδόν τοῦ τενοῦρου Βυρῶν, τὸν ὁποῖον ὁ Μορώ ἔδρεψεν ἐκ τινος παραδείσου καφτερσαρτικοῦ.

Λέγουν ἀκόμη ὅτι ἡ πτωχὴ Germaine με ὄλην τὴν συμπαθῆ αὐτῆς φωνὴν εἶναι ἠγαχασμένη νὰ κάμνῃ douetta με τὸν ἱμπρεσαρίου ὅστις αἰφνιδίως ἀπὸ τοιοῦτου μεταβάλλεται εἰς τενοῦρο ὀξυφωνότατον, καὶ τσαμπουνίζει ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὅ,τι θέλει, ἀπαρραλλάκτως ὡς εἰ ἐπαῖται Ἴταλοι, οἵτινες κερδίζουν τὸν ἐπιούσιον, παίζοντες εἰς τοὺς δρόμους τὸν αὐλὸν τῶν.

Λέγουν προσέτι ὅτι, ἂν εἶχε καὶ αὐτὸς αὐλὸν καὶ τὸν ἐπαίξε, θὰ ἔκαμε καλλίτερα τὴν δουλειά του.

Λέγουν ἀκόμη ὅτι ὁ Μανσόλας ἀνέλαβε νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπιπέθειον τοῦ ἀτυχῆς Μορώ, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ γνήσιος προστάτης τοῦ Γάλλου ἱμπρεσαρίου, πρᾶσνευθέντος τοῦ τελευταίου νὰ μεταβῆ τὸν Μανσόλαν εἰς γνήσιον γάλλον, μεταδίδων εἰς αὐτὸν τὰς γαλλικὰς ἐξεις, τὰ γαλλικὰ ἔθιμα, τὰς ὁρῆσεις, τὰ πάθη, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι ὁ διδάσκαλος κέκτηται.

Λέγουν ἀκόμη ὅτι τὸν ἀτυχῆ Μορώ θὰ ἀντικαταστήσῃ ὁ Κωστόπουλος, ἰδρύων ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτοῦ ὠραῖον Ἴταλικὸν μελόδραμα, καὶ Γαλλικὸν vaudeville, ἀλλ' εὐσυνειδητότερον κἄπως τοῦ γάλλου ἱμπρεσαρίου καὶ ἀνθρωπικώτερον, καὶ τοῦτο ἔχομεν λόγον νὰ πιστεύωμεν ἐκ τῶν παρελθουσῶν τοῦ Κωστοπούλου θεατρικῶν ἐπιχειρήσεων.

Λέγουν τελευταῖον, ὅτι ἡ θεατρικὴ αὐτῆς compagnie δὲν θέλει ἐγκαταλείψῃ τὰς Ἀθήνας ἀλλ' ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μορώ θέλει ἰδρύσῃ ἐνταῦθα ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον, ἐν ᾧ πλὴν τῶν ἄλλων μαθημάτων, ἐκτὸς τῆς μουσικῆς, θὰ διδάσκωνται εωμασκία, χημεία, ἀνατομίαν καὶ φυσικῆ. Εἶναι δὲ δίκαιον εἰς τὴν νέαν αὐτὴν ἐπιχείρησιν τῆς εταιρίας Μορώ et compagnie νὰ συντρέξωσι πάντες οἱ abonnés de cinq francs.

ΤΩ ΔΔΕ ΚΑΚΙ ΔΕΜΕΡΤΖΗ.

Ἐχθὲς ἀκόμα εἶχε ἀγνούδωτα τὰ μούτρα
Καὶ ἐβγαίνει μετὰ τὴν νταντὰ του στὸ σιριάνι
Πασαλειμμένο, γιὰ δροισιτικὸ, με πούτρα
Καὶ μ' ὅ,τι ἄλλο στὰ παιδιὰ κανέναν βάνει
Καὶ σήμερα ἐμπλέχτη σ τὰ Δ η μ ο τ ι κ ἄ
Μὰ κύρ Ἀλέκο! . . μὴ στὰ χέρια τὰ κακά!

Ἐχθὲς ἀκόμα διάβαξε τὰ γραμματὰ του
Καὶ τὴ Γραμματικὴ καλὰ καλὰ δὲ ξέρει
Δίφνης ὁ κύρ Ἀλέκος σχίζει τὰ χαρτιά του
Λέγοντας τῶρα ποῖα ἐγίνηκα ξεφτέρι
Καὶ τσοῦπ, ἐχώθηκε εἰς τὰ Δ η μ ο τ ι κ ἄ
Μὰ κύρ Ἀλέκο! . . μὴ στὰ χέρια τὰ κακά.

Δὲν φταῖς ἐσὺ παιδί μου φταῖει ὁ μπαμπᾶς σου,
Ἐσ' ἄφησε παρὰ πολὺ νὰ κακομάθῃς
Ἐσ' ἤσουε καλὸ παιδάκι στὰ παλιά σου
Μὰ ἴκαμε φίλο σου τὸν Βαγκερῶ κ' ἐχάθης,
Κι' ἀξάφνα μου ἐμπλέχτης σ τὰ Δ η μ ο τ ι κ ἄ
Μὰ κύρ Ἀλέκο! . . μὴ στὰ χέρια τὰ κακά.

Ἐβιάστηκες πολὺ, παρὰ πολὺ μικρὸ μου
καὶ πρόσεξε μὴν τύχῃ κι' ἀξάφνα σκουνατῆς
γιατί θὰ πῆσῃ Ἀλεκακί ἀγαπητῆ μου
θὰ ξεγδαρθῆς μπροστὰ ἢ πίσω καὶ θὰ κλάψῃς
κάλλιο λοιπὸν ν' ἀφήσῃς τὰ Δ η μ ο τ ι κ ἄ
Μὴ κύρ Ἀλέκο! . . μὴ στὰ χέρια τὰ κακά.

M. E.

Γνωστοποίησις.

Ὁ κ. Σκορδίλης ἔχει τὸ ὠρολογιοποιεῖόν του εἰς τὴν διαστάρωσιν ὀδῶν Ἑρμοῦ καὶ Διόλου ἀπέναντι τοῦ πρώην καφνεείου τῆς ὠραίας Ἐλλάδος. Φέρετε λοιπὸν εἰς αὐτὸν τὰ ὠρολογια σας χαλασμένα, ἐτροχιασμένα, τεθραυσμένα, καὶ θέλει τὰ μεταβάλλῃ εἰς μεριδιάνες! ἔχει ὁ κ. Σκορδίλης ἐξειδικιασμένην ἱκανότητα εἰς τὴν τέχνην του, εἶναι δὲ συγκαταβατικὸς εἰς τὰς τιμὰς, εὐγενῆς τοὺς τρόπους, καὶ ἀκριβὴς ὡς τὰ ὠρολόγια του εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ ἰδικοῦ σας ὁπόταν σας τὸ ὑποσχεθῆ.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν μας στεροῦνται φύλλων τῶν τοῦ Μ π α κ α κ ἄ δύνανται νὰ τὰ ζητήσωσιν παρὰ τοῦ διανομέως, καὶ θὰ τὰ λάβωσι.